

[Miljøministeren]

»Der er endvidere enighed mellem regeringen og flertallet om, at det er vigtigt at inddrage offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer i den nærmere fastlæggelse af projektet.

Trafikministeriet vil derfor forud for den endelige udformning af forbindelsen og tilslutningsanlæggene samt fastlæggelsen af miljøkvalitetsmålsætningen, jævnfør lovforslagets § 4, sørge for, at der afholdes høringer af disse efter samme principper som dem, der skulle have været fulgt, hvis VVM-direktivets almindelige regler havde været gældende.«

Der er i de citerede afsnit specielt henvist til VVM-direktivet, men den høringsprocedure, der fastlægges, må naturligvis også indgå i vurderingen af, om en efterfølgende lokalplanprocedure vil være nødvendig.

Ved planloven er der tilvejebragt hjemmel for, at miljøministeren i bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af lokalplaners indhold for så vidt angår forhold, der er reguleret i anden lovgivning. Denne hjemmel er for vejanlæggene udnyttet i § 12 i bekendtgørelsen om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (nr. 903 af 17. december 1991).

Det bestemmes heri, at anlæg, der er vedtaget i enkeltheder ved særlig lov, skal lægges til grund for lokalplanlægningen, og at sådanne lokalplaner alene kan fastsætte en regulering af de arealer, der grænser til det ved loven fastlagte anlæg.

De forhold, der skal tages stilling til i forbindelse med den høring, som iværksættes inden den endelige fastlæggelse af anlæggene gennem de bebyggede områder på Amager, vil være de samme, som ellers skulle vurderes og reguleres i lokalplaner i forbindelse med vejanlæggene.

Det kan vise sig, at der i forbindelse med de foranstaltninger, som måtte fremkomme som resultat af den offentlige høring og den endelige udformning af projektet, vil blive behov for visse lokalplanbestemmelser. Planlovens § 3, stk. 3, giver i givet fald miljøministeren mulighed for at pålægge kommunerne at udarbejde sådanne lokalplaner.

Den planlagte høringsperiode, som begynder i august 1992, er fastlagt til 8 uger, altså samme tidsrum, som anvendes i planloven.

Spm. nr. S 979

Til *trafikministeren* (10/7 92) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes de høringssvar, som bliver resultatet af den borgerhøring, som A/S Øresundsforbindelsen igangsætter på Amager den 17. august 1992, politisk bliver realitetsbehandlet?«

Begrundelse

I forbindelse med behandlingen af anlægsloven om en fast forbindelse over Øresund blev det besluttet, at der skulle iværksættes en høring af den berørte befolkning. A/S Øresundsforbindelsen har angiveligt påtaget sig denne opgave for Trafikministeriet, selv om A/S Øresundsforbindelsen formelt er et privat firma og i allerhøjeste grad part i sagen.

Det rejser en række praktiske, politiske og formelle spørgsmål, hvoraf et af de afgørende er den politiske realitetsbehandling af de indkomne høringssvar. Ud fra det tilgængelige materiale i sagen er det ikke muligt at se, hvordan disse høringssvar skal behandles. Der findes ikke noget detaljeret lovgrundlag for denne slags borgerhøringer. Høringen følger heller ikke den af EF fastsatte WWM-procedure, for en sådan høringsprocedure skulle være foretaget før anlægslovens vedtagelse. Borgerne må derfor have krav på at vide, hvad der sker med deres eventuelle indsigelser m.v.: om de havner i en skuffe i Trafikministeriet, eller om de bliver genstand for en politisk realitetsbehandling, som også inddrager de partier, der stemte imod anlægsloven.

Svar (17/7 92):

Trafikministeren (Ikast):

Høringssvarene vil blive gennemgået af bygherren, A/S Øresundsforbindelsen, der vil redegøre for sin indstilling vedrørende den endelige udformning af landanlæggene over for mig, hvorefter Folketingets Trafikudvalg vil blive orienteret.

Spm. nr. S 984

Til *miljøministeren* (15/7 92) af:

Rahbæk Møller (SF):